

crkva u svijetu

PRILOZI

MASLINA I ULJE*

Tomislav Antunović

ZA LJUBAV OPTUŽEN

Nikada nisam dizao što je teško.
Za svakom kućom zasadio sam maslinu
jer svima nam ulja treba
i za začin i za svjetlo, i
za rane,
a eto za svoju sam ljubav optužen
i molitva mi je za grijeh uzeta,
i pružena pomoć ubogu za zločin,
pa su me ruglom obasuli
i kroz blato vodili
žicom svezana.

Ali srce mi, vjerujte, ne bi potišteno,
sjetih se zasadenih maslina
i stijene iz koje voda izvire.

* Iz neobjavljene knjige lirike *Maslina i ulje* izabrao Mate Meštrović.

MOJ GRIJEH

Ako sam zgriješio, reci
što sam zgriješio.
U lugu bih se oprao i čelo
u prašinu zarinuo
kad bih za pakost znao i
kad bi ona bila na ustima mojim.
Prava, usta su me osudila,
nevina, zlim me proglasili.

O, zemljo, krvi moje nemoj skriti.

NEPOUZDAN TRAG

Ne prati mi korak i za mnom
ne njuši pseći! Nikakav miris
ne će te dovesti do mene, jer sam
bez mirisa.

Ni trag krvi ti nije pouzdan trag
jer nad tom stazom prelijeću
ptice ranjene. Zato
bolje ti je, vrati se svom
polazištu ili skreni drugim putem
da ne sretnoš moga brata
starijega. I s ugarja ne diži
zastavu pravde spaljenu. Ja ću
sutra po nju doći, u rano jutro.

I izvijat ću je pougljenu
na vrh svoje patnje.

OSLUŠKUJEM

Osluškujem kako
dan danu objavljuje
a noć noći crne glase predaje
ljudska sreća da je sagorjela
pod ovim suncem.
Jer čovjek je zaboravio na krilo
koje ga rodi, krilo
zemlje iz koje mu kruh niče
i ognjišta je srušio pa mu
toplina nesta
mržnjom obuzet
svjetlost mu posta mrak.

I dok brazde plaču, a zemlja viče
njegovi dani kao mutne vode
razlijevaju se.

I onda se čudimo što svi
svi u strahu očekujemo
sutrašnje jutro.

ALGE I TRAVE JEDNAKO SU ZELENE

Koliko puta si pokušao
otkriti dno mora,
i zašto se alge u dubinama zelene
kao i trave na livadama.
Jesi li ikada razmišljao,
ljudi dobra i ljudi zla
da se ni po čemu ne razlikuju
osim po dobru
i po zlu.

NA PUČINI

Kad vjetar skrene na buru, zatečen
na pučini, jedro spusti i brod
upravi k najbližoj luci,
za svaku sigurnost, jer
sigurnosti na moru nikada nema.
Ako te s posmiјehom na pristaništu
dočekaju kao strašljiva mornara
ne obazri se na njihove osude,
i konop za vez im ne dobacuj.

Nasred luke spusti oba sidra.
Tako će tvoja sigurnost biti
još veća.